

βασιλέως γεννηθείς ἐν Κερκύρᾳ τὴν 12 Ἰουνίου 1869, ἡγε-
τὸ δέκατον ἑβδόμον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος. Διακούσας μετὰ
τοῦ διαδόχου ἐπὶ τινα χρόνον τὰ αιθήματα τῆς παρ' ἡμῖν
Στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, ἐπέμφθη εἰς Δανισκ
πρὸς τπουδὴν τῶν ναυτικῶν. Επιβαίνων δανικοῦ πολεμικοῦ
πλοίου μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ δοκίμου πρὸς ἀσκησιν, ἐπεσκέψθη
πολλοὺς τῶν λιμένων τῆς Ζαρείου Εύρωπης, ἔχων παρ' αὐτῷ
ἀς ὑπασπιστὴν τὸν ὑποπλοίαρχον τοῦ ἡμετέρου πολεμικοῦ
ναυτικοῦ κ. Α. Γρεουσαλέη.

Ο Βασιλόπουλος Γεώργιος διαχρίνεται διά τὴν ζωηρότηταν τοῦ χαρακτῆρός του καὶ διὰ τὴν ἔκταστον αὐτοῦ εὐφυίαν καὶ νοητικότηταν. Λέγεται ὅτι τὰς νοητικὰς αὐτοῦ σπουδὰς θέλει συνεχίσαι ἐνταῦθα ἐπιβαίνων ἐπὶ τινας τῶν πλοίων τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου. Εὔχομεθα ὅλοψύχως νὰ ἐπαληφθεύσῃ ἡ τοιαύτη φύμη, διότι ἡ παροιμία τοῦ νεαροῦ βλαστοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου θὰ συντελέσῃ τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἡνύψωσιν τοῦ ορθογράφητοῦ τῶν ἡμετέρων γενναῖων νοητικῶν.

ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐνῷ ὁ κύριος Φιλήμων περιτέρχεται τὰς πρωτευαύσας τῆς
Ἐπιειριας προσπαθῶν νὰ προαγοράξῃ, δισην τὸ δινατόν μεγα-
λειτέραν προμήθειαν συμπαθείας ὥπερ τῶν ἐλληνικῶν δι-
καιωμάτων γιαρίς νὰ σκεψθῇ ἔτι ἡ ἀπονοσία του ἡδύνατο νὰ
ζημιώσῃ τας ἑνταῦθα ἀτομικάς ἀς ἐπαξιώς γιαρει, οἱ Ἡσώ-
δαι τῆς πλειονοψιούσας τῆς ἐπὶ τοῦ προύπολογισμοῦ ἐπιτρο-
πῆς τῆς Βουλῆς ἐπειδουλεύθησαν τὴν ὑπαρξίαν τοῦ ἔργου ὅπερ
δι: ἀτρύτων κόπων καὶ θυσιῶν καὶ διὰ θυμαστῆς ὄντως ἐπι-
μονῆς ἡδυνήθη, νὰ καταρτίσῃ, προτείνοντες τὴν ἀπάλειψιν
τοῦ πρόσδιον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς κονδυλίου.

Οι πατέρες τοῦ Θίνους ἐσκέφθησαν καὶ εἶπον: 'Ημεῖς ἀνάγκην Βιβλιοθήκης δὲν ἔχομεν. Ποῦ μᾶς περισσεύει καιρὸς ἐκ τῶν ἀσχολιῶν μας νὰ μελετῶμεν! Μήπως εἶνε ἀνάγκη, ν' ἀναγινώσκωμεν τὸν Δημοσθένη ἢ τὸν Κικέρωνα διὰ νὰ ἐκφωνήσωμεν τὸ γαλ καὶ τὸ δρῦ; Τι μᾶς μέλει τι ἡμπορεῖ νὰ λέγῃ ὁ Δεροὺ Μπωλίε διὰ τὰ θαλανίδια ἢ διὰ τὰ γρασίδια; Ήμεῖς ἔχομεν ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων εἰδικὴν πείραν. Μήπως τούλχιστον ὑπάρχει κακοία θέσις εἰς αὐτὴν διὰ νὰ εξοικονομῶμεν κάποτε καὶ κανένα συμπολίτην μας, μυλωθρὸν ἢ σπουγγαλία;

Πολὺ καλλί. σεβαστοὶ πατέρες, ἔπρεπεν δῆμος νὰ σκε-
φθῆτε καὶ τὰ ἔξης, ἀτινα σᾶς διέφυγον τῆς μνήμης. Ἡ βι-
βλιοθήκη τῆς Βουλῆς εἶνε ἡ μόνη βιβλιοθήκη τῆς πρωτευούσης
ἔνεκα τοῦ τελειοτέρου καταρτισμοῦ της καὶ τοῦ τακτικωτέ-
ρου ὄργανισμοῦ της εἶνε τὸ μόνον καταφύγιον τῶν φιλομαθῶν,
τὸ μόνον προσιτόν εἰς τὴν φιλόπονον μελέτην μέρος. Λέγεται
βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς, διότι κατέχει ἐντὸς τοῦ καταστή-
ματος τοῦ Βουλευτηρίου, ἡλλὰ πράγματι εἶνε βιβλιοθήκη
τοῦ κοινοῦ, τοῦ ὁρεγομένου τὴν σπουδὴν ὅπερ εὐρίσκει ἐν αὐτῇ
πρόσχειρον καὶ εὔκολον τῆς ἐπιθυμίας αὐτοῦ πλήρωσιν κατὰ
πάταν ώραν τοῦ ἐνικυτοῦ. Ἡ ἄλλη, βιβλιοθήκη, ἡ μεγάλη,
ἡ Ἐθνικὴ λεγομένη, ἣν καὶ πλουσία καὶ πολιτιμοτέρα, ἐπειδὴ
διυτυχῶς ἀνέκαθεν ἡ ἀποτρόπαιος πολιτικὴ εἰσήγαγε καὶ εἰς
αὐτὴν ἀκόμη τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν παραλυσίαν, δὲν παρέχει
τὰς αὐτὰς εὐκολίας, μεθ' ἃλλας τὰς ἐπ' ἑσχάτων γενομένας
φιλοτίμους ἐνεργείας πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς. Ἀν συγγρωνε-
θῶσιν αἱ δύο κατὰ τὸ γνωστὸν περὶ τῶν σαπρῶν καὶ ἀλω-
βήτων πορτοκαλλίων παράδειγμα τῶν ἀναγνωσματαρίων,
δὲν θὰ βελτιωθῇ ἡ κακάς ἔχουσα, ἄλλα θὰ πάθῃ ἡ σχετικῶς
καλλιτέρα.

Δέν πιστεύω ότι οι διώκται της βιβλιοθήκης θὰ ἐπιμείνω-
στην ἔως τέλους εἰς τὴν σκληρὰν πρότασέν των, οὕτω ότι ἡ
πλειονοψήφιξ τῆς Βουλῆς θὰ συναινέσῃ εἰς τὴν προτεί-

ναυμένην καταστροφὴν ἐνδὲ ὁ φελίκους θέρυματος. Ἐντὸς τῆς Βουλῆς δὲν ἔπολειπουσιν εὐτυχῶς καὶ οἱ λόγιοι καὶ οἱ φιλόκαλοι καὶ οἱ συνετοί. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅμως διὰ τοὺς Τορκουεψάδας τοὺς σκανδαλιζομένους ἐκ τῆς θέας τῶν παικρῶν τειςῶν τῶν Βιβλίων, τῶν δυστυχῶν Βιβλίων τὰ ὅποια εἶνε δεδεμένα ἢν καὶ ἀδιλοθῆ, ἐνῷ διὰ μερικούς τῶν καὶ βουλευτῶν συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον, προτείνομεν ἐν *modus vivendi*. Νὰ ὄρισθῇ δηλαδὴ μία καὶ μόνη αἰθουσα τῆς Βιβλιοθήκης εἰδικῶς πρὸς χρῆσιν τῶν καὶ βουλευτῶν περιλαμβάνοντα τὰ διάκυτοις γροτσιμώτατα τῶν Βιβλίων· ὡς τοιχύτα δὲ νομίζομεν τὰς *'Τύηλοτάτας πακούργια'* τοῦ Μπερτόλδου, τὸ *Mawla's* ἐγκάμιον τοῦ Εράσμου, τὴν *Aix-mal-wostar* καὶ συμβιώσιν μετὰ ληστῶν τοῦ Σωτηροπούλου, τὸν *'Λγαθάγγελον*, τοὺς Μύθους τοῦ Αἰσώπου καὶ τοῦ Φαΐδρου (πρὸς χρῆσιν τοῦ κ. Δημητρακίκη), τὸ *'Αμαρτωλῶν σωτηρία* (δι' ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου), τοὺς *'Ath.loveς τοῦ Kontadiaroë* καὶ ἄλλα παρόμοια. Οὗτοι ικανοποιούμενοι οἱ διώκται τῆς βιβλιοθήκης θὰ ἡσυχάσωσι καὶ δὲν θὰ ζηλεύσωσι δέξαν *'Ουχι....* καὶ μάλιστα μὲ τὸ αἰσληπὸν δίγκωμα.

Ἡρώδης ὁ Αττικός

АТТИКА И НЕПРАВИЛЬНОСТИ

Είχομεν έπι τέλους καὶ μίαν ἀπειλὴν ὑπουργικῆς κρίσεως τὴν προελθοῦσαν ἔδουσάδε.

την περιελυσσόμενη επούλωσην.
· Η ἀντιπολίτευσις βεβαρυμένη ἀπὸ τὰ δεινά τῆς πρὸς τὴν
κυβέρνησιν εἰρήνης ἀπεφάσισε ν' ἀποτινάξῃ τέλος τὸν Συγὸν
τοῦ καταναγκαστικοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς αὐταπαρήσεως
καὶ θεασ πολιτικὸν Σάτυρα.

Καὶ εὑρέθη τὸ νομοσχέδιον, ἐφ' οὐ ἔτεθη τὸ πολιτικὸν τοῦτο ζήτημα, νὰ ἄφορῃ τὸ πετρέλαιον, τὸ πετρέλαιον διπερ
ὑπῆρξε καὶ αὐτὸ μία τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν τῆς πτώσεως τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ, ἐπροτάθη ως μέσον πρὸς κατάλυ-
σιν του καὶ ἐστοίχισεν εἰς αὐτὸν τὸ ἐπίθετον τοῦ *Μεγάλου Πετρελαού*!

‘Ο κ. Τρικούπης έμονολόγησεν, όπως φαίνεται ότι θὰ τῷ συμβούλῳ συγχά εἰς τὸ ἔξῆς ἐν τῇ παραδόξῳ ἑλλειψὶ δητάρων ἣν πάσχει τὸ κόμμα του, δικαιολογῶν τὴν ἐκτροπὴν του ἀπὸ τῆς μέντοι ποῦδε ὑπ’ αὐτοῦ γαστριθείσης παρείας.

Απορεώ πώς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπακολουθησίτως ψηφοφορίας ἔχαρακτηρίζηται ὡς δυσμενές πρὸς τὸν κ. Τρικούπην, ἀφοῦ ἡ Βουλὴ διὲ πλειονόψηφίας 48 δῆλων ψήφων ἐκήρυξεν ὅτι παραδέχεται τὴν πολιτικήν, ἣν ἀπὸ τῆς ἀργῆς τῆς παρούσης συνόδου ἐνεκκινήσεν οὗτος, τῆς ἐργασίας τῶν καιρὸν εἰς τὸ ἔξτις μὴ ἀναιμίζειώς του εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν.

Ἐπὶ τέλους! Τύχη ἀγαθὴ! Ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ κ. Τιμο-
λέοντος Φιλήμονος, δημοσιευθείσης πρὸ ἡμερῶν ἐν ταῖς Ἑρ-
μερίαις, πληροφορούμεθα ὅτι ἡ εἰς Εὐρώπην τελευταία ἐκδρο-
μή του τασσούτον διέθεσε τὰ πράγματα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος,
ὡστε ὁ Βλωβίτης ἐν τῇ προσεχείᾳ διανομῆ τῆς Ἀνατολῆς, ἦν
δι’ ἀνταποκρίσεώς του τινάς πρὸς τοὺς Τάιμος θὰ κάμη, θὰ
δώσῃ εἰς ἡμᾶς σχεδὸν τὴν μερίδα τοῦ Λέοντος. Μετὰ τὴν
διαβεβαίωσιν ταύτην ἐν μόνον ἀπολείπεται τῇ ἡμετέρᾳ κυ-
ρενήσει καθῆκον καὶ ἀποροῦμεν πῶς δὲν προέβη ἀκόμη εἰς
τὴν ἔκτελεσιν αὐτοῦ: νὰ διαλύσῃ ἀμέσως τὸν περιττὸν πλέον

ούτω καθιστάμενον στρατόν της και νὰ συνεγγονιθῇ μετά τοῦ διασήμου ἀνταποκριτοῦ περὶ τοῦ δρισμοῦ μόνον τῆς ἡμέρας, καθ' ἥν οὗτος θὰ μεταβιβάσῃ ἡμῖν τὰ ἀνωτέρω ὑποδεικνυόμενα μέρη.

+ +

Μετά τὸν κ. Φιλήμονα, σκέψις γίνεται, ότι ἡ κούρσαμεν, νὰ ἐκπεμφθῶσι καὶ ἄλλοι, πρὸς συνέχισιν τῆς οὐτώδια διὰ τῆς ἐσχάτως τῶν ἀποστολῶν ὡς ἄλλοτε διὰ τῆς τῶν πετσωμάτων διεκδικήσεως τῶν Ἑλληνικῶν δικαιωμάτων, καὶ ὅνομαστι ὁ κ. Α. Γεννάδιος. Καθ' ἓς δύμις ἔχουμεν ἡμεῖς Βασιλίους πληροφορίας ἢ περὶ τοῦ τελευταίου τούτου γνώμη ἐγκατελεῖσθη, ληφθεισῶν ὑπὲρ ὅψιν τῶν δικαιοτάτων ἀπαίτησεων, ἃς ἡθελεις Βεβαίως τότε ἔγειρει καὶ ὁ κ. Συγγιάζει.

+ +

Ο κ. Φιλήμων κατὰ τὴν περὶ τῆς ὁδογραφίας ἐκδρομὴν αἰτοῦ προσκλήθεις παρεκάθησε καὶ ἐξ ἐπιστημονικού τι συμπόσιου, ἐν ᾧ παρήσαν καὶ οἱ συφρί Πενέν, Βερθελώ. Παστέρ, καὶ π. Εγερθεὶς δὲ ὡμίλησε περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος γαραγγητηρίσας αὐτὸν καὶ ὡς γαλλικὸν καὶ ἐν γένει ζητημα τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, καὶ ἐκφράσας τὴν ἐλπίδα ὅτι πάντες οἱ παρὰ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος λαθάντες τὰ φῶτα λαζί θὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν αἰσικαν διεξαγωγὴν του.

Εἰς τὸν ἡμέτερον συνάδελφον ἀπήντησε — κατὰ τυχίαν σύμπτωσιν Βεβαίως — ὁ γνωστὸς ἐπιστήμων Τισσανδρε, διάσημος διὰ τὰς ἀρεοβατικὰς αὐτοῦ ἐκδρομὰς.

+ +

Τὰ ἀγορασθέντα παρὰ τῆς περουσιανῆς κυβερνήσεως διὰ τὸ ναυτικὸν ἥμαν πλοῖα λέγεται ὅτι ἴσχαπτισθησαν Διογένης καὶ Σωκράτης. Ἐπειδὴ πιθανὸν νὰ ἀγορασθῶσι προσεχῶς καὶ ἄλλα καὶ οἱ ἐπιφορτισθέντες τὴν ὅνομαστικὴν αὐτῶν ἴσιας δὲν ἔχωσι πρόσχειρα ἵκανα ἀνάλογα ὄνόματα, κατηρτίσαμεν σύντομον κατάλογον, ὃν παρέχομεν αὐτοῖς, δι' οὓς δύναται νὰ καταστισθῇ ὅλοκληρος στόλος φιλοσόφων σκαρφῶν: Ἀρτιστέρης, Ἀραξίμαρδρος, Ζηρόθεμος (Θωρηκτόν), Ἐμπεδοκλῆς (καταδρυμικόν), Κλεόβουλος, Ἀπολλόδωρος (τορπιλοβόλον), Σονσαρίων (καταδρυμικόν), καὶ π.

+ +

Πληροφορούμεθα ὅτι μόλις ὁ Βουλευτής Πατρῶν κ. Ρηγοπούλος ἔμαθε τὴν εἰδησίν περὶ τῆς ἐκ 400,000 ρουμελίων κληρονομίας, ἣν τῷ ἀρχηγῷ ὁ ἐν Μάστη ἀποθανὼν ἐσχάτως πυγμενής του Κρῆτος, ἐφώναξεν ἀμέτως «Σόλων! Σόλων!».

+ +

Ο θευματιώτερος κοινοβουλευτικὸς μαργαρίτης τῆς παρούσης συνόδου. Οφειλεται εἰς τὸν κ. Κριεζώτην:

«Ολε, κύριοι, γνωρίζομεν καὶ τὸ παρελθόν καὶ τὸ μελλόν τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου».

Ο κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν εἶναι χαρτομάντις;

+ +

Απίστευτον!

Ἐν μιᾷ τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς ὁ κ. Βουλπιώτης ἔθεισθη διμιῶν πρός τινα τῶν παρακαθημένων του.

ΛΙΤΗΣΙΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Πρὸς τὸν Σεβαστὸν Βουλῆν τῶν ἀνταπροσώπων τοῦ ἔθνους.

Ἄν αἱ χεῖρες τῶν εὐσεβίστων ὑποδαινομένων καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ σώματος αὔτῶν μέλη δὲν εἶχον πάθει ἀγκύλωσιν οὐδεὶς ὅπο τὸν κλασικὴν γλυπτίδα τῶν νέων Φαιδίων τῆς νεάς Ἐλλάδος, δὲν θὰ εὑρίσκοντα εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν φιλανθρωπικὴν τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς. Ἀλλὰ δυστυχῶς αἱ χεῖρες των — διότι περὶ αὐτῶν ιδίως πρόκειται — δὲν δύνανται νὰ κινηθῶσιν. Εἶναι στρεβλοί, ἀγκυλωμένοι, καὶ μόλις καταρθοῦσι νὰ κρατῶσιν, ἄλλη τὴν γραφίδα, καὶ ἄλλη τὸ αρχιεπισκοπικὸν σκῆπτρον, τὰ ὅποια ἡ ἐμπνευσίς τῶν γλυπτῶν ἐπεφόρτισεν αὐτὰς νὰ κρατῶσι μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων, ἢ τούλαχιστον μέχρι τοντελείας τῆς νεοελληνικῆς καλαισθησίας. Διὰ τοῦτο ἀδυνατοῦσι νὰ ξύσωσι τοὺς εὐσεβίστων ὑποδαινομένους, οἵτινες, μή τοὺς θεοὺς καὶ μὰ τὸν Θεὸν — συγχωρήσατε παρακαλοῦμεν τὸ δέξιμωρον σχῆμα ἐνεκα τοῦ διαφόρου θρησκευμάτος τῶν ὑποδαινομένων — κινδυνεύουσι νὰ καταφαγωθῶσι σύσωμα ἀπὸ τὰς πολυαριθμουσὶ στρατιὰς τῶν παντοιδῶν ἀκαθάρτων ζωύφιων, ἀτινα ἡμέρας καὶ νυκτὸς βόσκουσιν ἀταράχως ἐπὶ τῶν σωμάτων αὐτῶν. Ἀγνοοῦμεν πόθεν ἐπεστράτευσεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ ρυπαρὴ αὐτὴ ἀγέλη. Ὅποθέτομεν, οἵμως βλέποντες ἀδιακόπως ξυρμένους — πῶς τοὺς ζηλεύομεν! — τοὺς νεαροὺς στρατιώτας, οἵτινες κατασκηνοῦσι πλησίον ἥμαν — ὅτι τὸ ἔθνικὸν πανεπιστήμιον εἴνε τὸ ἐδρά τοῦ κακοῦ. Ἀφ' ὅτου ἔφυγον οἱ καθηγηταὶ του, οἵτινες, φαίνεται, ἐνεκα τῆς καθαριότητός των ἡσαν ἀπρέσιτοι εἰς τοιούτου είδους ζωύφια, τὰς αἴθοντας τῶν πανεπιστημιακῶν ἀκροάσεων μαιράζονται ἀδελφικῶς ἐπιστρατεύονται... φύετες! Ἐπειδὴ δὲ οἱ πρῶτοι δὲν ἀρκοῦσιν εἰς τοὺς δευτέρους, ἐξεστράτευσαν οὖτοι καὶ καθ' ἥμαν, καὶ μᾶς τρώγουν ἀσπλάγχνας μετ' ἀπεριγράπτου βουλιμίας. Ἐννοεῖται, ὅτι ἀν δὲν ληφθῇ πρόνοια παρὰ τῆς Σεβαστῆς Βουλῆς, θὰ γίνωσκεν καὶ οἱ τέσσαρες Φερεκύδαι, — τέσσαρες Φερεκύδαις τοὺς θέλεις ἡ νεοελληνικὴ σοφία: — καὶ θὰ καταφαγωθῶμεν ἐπὶ τέλους μέχρις ἐντελοῦς ἀποσκελετώσεως. Διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν εὐσεβίστων καὶ μετὰ βαθυτάτης φαγούρας τὴν Ἑλληνικὴν Βουλῆν νὰ μᾶς διορίσῃ ἐνα τούλαχιστον ξύστην εἰς τὸν καθένα, οἵτις τρίς τούλαχιστον τῆς ἡμέρας νὰ μᾶς ξύγη προσηκόντως, καὶ θεραπεύῃ οὕτω πρινωσινώς τὸν κυριακὸν ὅποις κινδυνεύει νὰ μᾶς φέρῃ εἰς ἀπόγνωσιν. Αἱ συλλογισθῆ ἡ Βεβαστὴ Βουλῆ, δητὸ τὸ Βουλευτήριν δὲν ἔπειτε πολὺ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Ἀκαδημίας, καὶ δητὸ ἀρρενοφραγωθῶμεν ημεῖς ὅπο τῶν ρυπαρῶν μᾶς παρασίτου. Ήτα τραπέσων οὗτοι εἰς ἀναζήτησιν νέων θυμάτων.

Ὑποσημειωμένα εὐσεβίστων:

Σωκράτης, Πλάτων, Πατριάρχης Γρηγόριος,

Ρήγας Φερραίος, Κοραής.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν